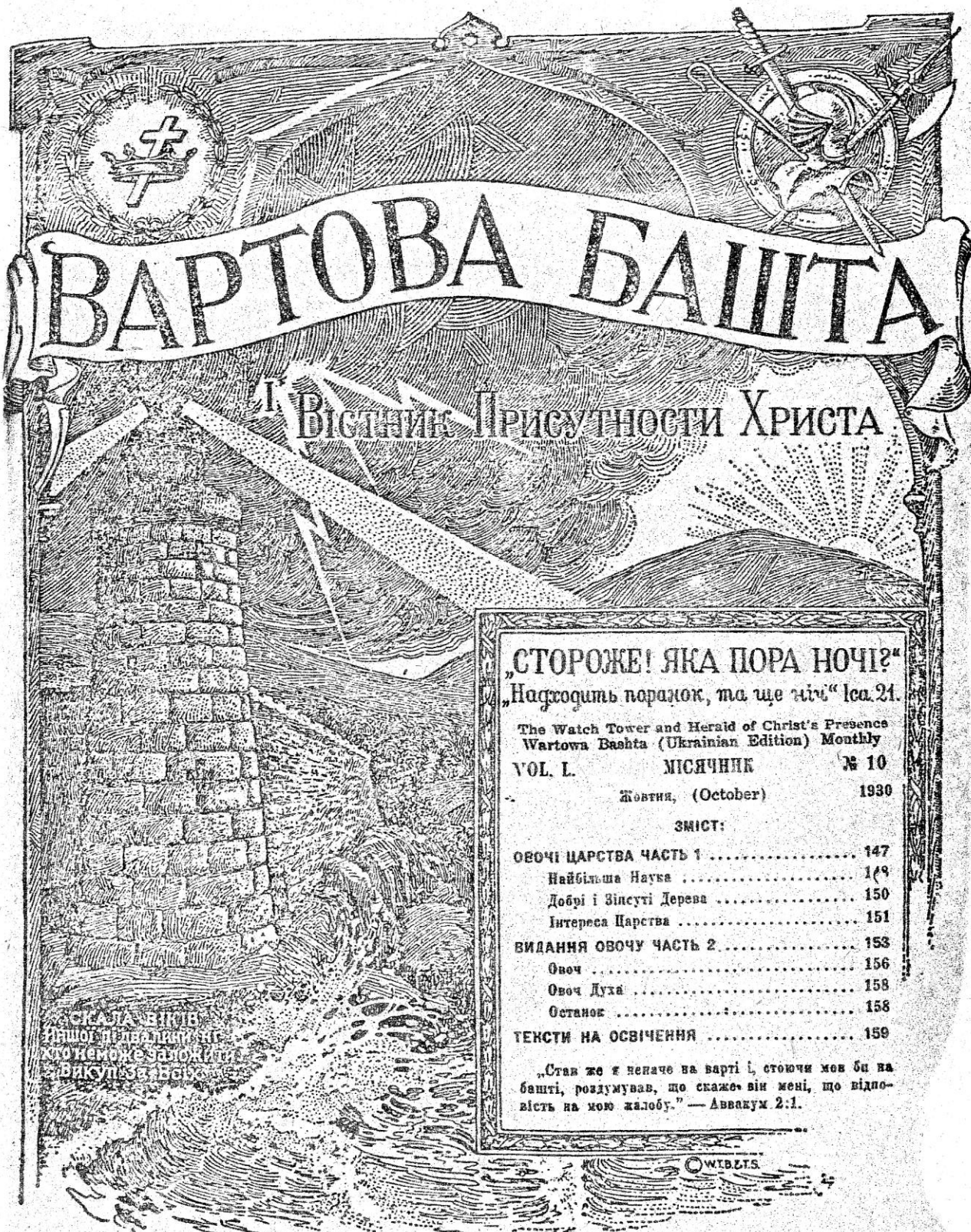

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“

„Нагродить поранок, та ще ніч“ Іса. 24.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowna Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. I. МІСЯЧНИК № 10

Жовтня, (October) 1930

ЗМІСТ:

ОВОЧІ ЦАРСТВА ЧАСТЬ 1	147
Найбільша Наука	149
Добрі і Зіпсуті Древа	150
Інтереса Царства	151
ВИДАННЯ ОВОЧУ ЧАСТЬ 2	153
Овоч	156
Овоч Духа	158
Останок	158
ТЕКСТИ НА ОСВІЩЕННЯ	159

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

На землі переполох народів у заколоті; як зареве море та фіалі [збурені, невдоволені маси]. І смертність люде від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Бєже близько. Випросяйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангелії Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих безділників на зборах, і оголошує кемпівції і подає співроздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і науковий матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після якої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заспокоює читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомисляного Слова Божого. Він не мішається в жадні суспільності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є єдиний справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Ягес був початком Ного творива, котрий об'єднав стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адама гріх усі люди прийняли на світ гриминами і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг стати Вікупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місця церкви є ступати слідами П Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобию Ного, давати свідчення є імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленим з Ісусом Христом в Него царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКИНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернувся і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на свій престол і велить усім народам слухати Ного.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїй царстві приберне людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кождий чоловік буде мати нагоду стати на пробу є життя, і ті, що будуть неспасені, отримають вічне життя і щастя.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Butherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barbez, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно вносять в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштової переказ, експрес ордер або банківий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, коли є се попросити.

Увага для предплатників! В нас є такий змічай, що не вислали спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомляємо, що предплата скінчалася, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

Для всіх інтересуючих ми звертаємо на увагу що будуть довні програми в Українській мові через радіо станцію WHK Cleveland, Ohio, у зазначених зазначених часах:

Вересня 21-го у 10.40 до 11.10 годині.

Надогдиста 23-го у 8.50 до 9.15 годині.

Вас усіх є запрошено наставляти ваші радіа і слухати сих наукових і інтересуючих програмів.

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Прешні адресувати в кождий раз на Товариство.

КОНВЕНЦІ СЛУЖБИ ПРИЗНАЧЕНІ ТОВАРИСТВОМ

Прешні звернути пильну увагу на повністю поданий розклад, де зазначено буквами як слідує: буква (K) означає там де є Українські збори; буква (H) означає Польські збори, і т. д.

(AL Albanian; E Armenian; C Colored; E English; G German; G Greek; H Hungarian; I Italian; L Lithuanian; P Polish; M Roumanian; U Russian; V Slovak.)

Memphis, Tenn.	E, G	September 12-14
Terre Haute, Ind.	E	"
Birmingham, Ala.	E, C	September 19-21
Cambridge, Ohio	E	"
Atlanta, Ga.	E, C, G	September 26-28
Johnstown, Pa.	E	"
Sioux City, Iowa	E	"
Louisville, Ky.	E, C	October 3-6
Atlantic City, N. J.	E, C	October 17-19

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. I

Жовтень 1, 1930

№ 10

Овочі Царства

«Тим то глаголю вам: Що відніметься од вас царство Боже, й дасть ся народові, що робити ме овочі його.»
— Маттея 21:43.

ЧАСТЬ I

БОГ ЕГОВА є предвічний цар. Царство є Його. Сі дві великі і головні правди проникнули через ум більшости тих, що називають себе послідувачами Христа і служать Богу. Хто відходить від головної правди, той ступає на небезпечну дорогу і часто падає в нещастя. Фундаментальні правди служать неначе сторожі після котрих треба інші науки мірити. Всяке добро походить від Бога Єгови; отже правдива наука про Нього є найголовнішою річею. Бог є Сотворителем неба і землі. Його ім'я Єгова означає Його ціль відносно Його сотворінь, яку Він зазначив у своїм Слові. „Всемогущий” значить, що ніщо не може успішно спротивитися Його силі. Його ім'я „Всевищий” значить, що Він є найвищий над усіх і всякий хто отримує вічне життя мусить пригновити до Його волі. Студент не може легко важити сими великими правдами. Він мусить уважно застановлятися і розважати над ними.

² Коли хто прийде до пізнання Бога Єгови і зачне поважати Його, той вже не потребує більше звертати уваги на опінію жадного чоловіка, хіба що така опінія є в точній гармонії з вираженою волею Божою. Коли хтось дійсно зачне оцінювати Сотворителя, то він більше не хоче руководитись нічиєю радою, тому що йти за чийою радою не є безпечно для дитини Божої. Той, що дійсно любить Бога, питає себе: Яка є воля Бога відносно мого поступовання? Він памятає, що для Його поучення є написано: „Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй.” — Псалма 119:105.

³ Кожда дитина Божа повинна бути моральна, чесна і справедлива в слові, думці, і ділі; але се не значить, що вона має прилучитися до всіх людей, що вкладають пляни для моральної реформи. Вона повинна любити добро і чинити добро і йти дорогою назначеною для ньої Богом. Наприклад, надмірне вживання вина і інших сильних напیتків, вельми зіпсувало людство і нанесло між людей неморальність, смутку, нещастя і смерть. Люди формували пляни для

знищення сього зла, і, щоби зреформувати чоловіка, щиро виконувати сі пляни і мали шире бажання робити добро. Однак се не значить, що вони йшли мудрою дорогою яку визначив Бог. Правдива дитина Божа перше питає: Чи сей плян є одобрений Словом Божим? Если відповідь на се питання є Ні, тоді він мусить стояти здалека від сього пляну. Він пригадує собі напам'яння Слова Божого: „Надійсь на Господа всім серцем Твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про Його, а він простувати ме шляхи твої.” — Приповісті 3:5,6.

⁴ Обставини які виринають з рухів публичних реформаций, ставлять віру Християнина на пробу. Він знає, що Бог є моральний, чесний, справедливий, чистий і святий, і що всі Його діти повинні бути також святі. Він також знає, що всякий плян реформації котрий не є поданий в Слові Божим, не є добрий. Если ж він має знання, то він знає, що Бог у своїм часі вичистить світ зі всякого беззаконства і що тоді реформація буде дійсна і люди навчуться праведности. (Псалма 45:7; 94:43; Ісаї 32:1; 26:9) Він повинен вповати на Господа. „Не падай гнівом на злочинників, не завидуй творящим неправду. Вони бо, як трава, скоро поникнуть, і, як зелене листя, повянуть.” — Псалма 37:1,2.

⁵ Дитина Божа прикладає свої найлучші старання чинити добро і чекає на Господа, щоб Він вичистив беззаконників і беззаконство. Вона має перед собою інструкції від Господа після котрих вона мусить поступати, а іменно: „І радуйся в Господі то він дасть тобі бажання серця твого. Відкрий Господеві дорогу твою, і вповай на него і він допоможе, і виявить він правду твою, як світло, і правду твою, як полудне. Вповай тихим серцем на Господа, і дожидай Його! Не запалюйся! Тільки ще трохи, і не буде беззаконника; і споглянеш на місце Його, та й нема Його.” — Псалма 37:4-7,10.

⁶ Многі люди, що бажали служити Богу так говорили: „Если я не буду попірати якогось ру-

ху реформації, то що про мене будуть думати люди? Отже то, що люди думають про тебе, не є важне, але то, що Бог думає про тебе, це є важне. Господне признание може дістати лише той хто приложити свої найлучші старання бути послухними Богу. Однак він не може бути послухний Богу хіба він є проваджений Словом Божим. Люди з добрими бажаннями організували і виконували плани реформації, але Сатана скоро брав контроль над ними. Сатана вдає за ангела, світла а головю в теперішнім часі, і ставить своїх головних представителів на переді а вони вдають за ангелів правди і стають напереді руху реформації; і будучи фальшивими пророками, вони вчать дуже горливо, що кождий чоловік повинен прилучитися до їх реформаційного руху і для того багато чесних людей є затягнені там. Про сю річ Господь так говорить до свого народу: „Бо такі лжеапостоли, робітники лукаві, прикидаються апостолами Христовими. І не диво: сам бо сатана прикидається ангелами світла. Не великаж річ, коли й слуги його прикидаються слугами правди. Конець їх буде по ділам їх.“ — 2 Коринтян 11:13-15.

⁷ Повинність Християнина є тримати себе далеко від таких плянів. Однак, якщо хтось взяв ці факти як вимівку і провадив розпустне життя, то він не лише був би глупим, але се було б доказом, що він не посідає духа Господнього. Властивий напрям для Християнина є сей: Він мусить старатися бути чистим в слові і ділі і тримати себе далеко від усіх плянів чоловіка і всякого часу пильно нести свідцтво про ім'я і заміри Бога Єгови і розказувати людям, що хочать слухати його, що Бог у своїй часі сповнить добрі бажання цілого людства.

⁸ Отже Християнин мусить голосити правду. Се не є його правда, і він не відповідає за її істинування; але се є його привилей розказувати іншим про ню, бо се є Божя правда. Для тої причини правдивий Християнин не може попірати прогибції, як се слово розуміють в Америці, тому що Бог не має нічого до чиніння з сим пляном. Ані Християнин не може стати по стороні тих, що є проти прогибції і домагаються відкинення закону, тому що се не є його інтерес. Його робота і інтерес є бути свідком для ім'я і цілей Божих. Йому приказано доглядати своїх інтересів, а не чужих. (1 Солунян 4:11) Бог обіцяв взяти певне число в своє царство, і кождий з них мусить бути проваджений виключно Словом Божим, що є його порадиником, якщо ж бо написано: „Радю твоєю будеш мене вести, і приймеш мене в славу.“ (Псалма 73:24) Для тої причини слуги Божі мусять бути сліпі до всього окрім до того, що Слово Боже учить. Члени вірного і вибраного слуги мусять мати єдину ціль і виконувати ту ціль. Написано бо: „Хто ж такий сліпий, як слуга мій, і глухий, як

посел мій? Хто такий сліпий, як той, що я полюбив його, такий сліпий, як раб Господень? Много бачив ти, та не запримічав; слух у тебе був отворений, та ти не чув.“ — Ісаї 42:19,20.

НАЙБІЛЬША НАУКА

⁹ Певно, що ім'я і слово Боже стоять понад усі інші річі, але окрім них найбільша наука, яка знаходиться в Біблії, є царство Боже. Через много роки ми думали, що найголовніша наука в Біблії є великий викуп; але тепер ми бачимо инакше, тому що ми більше вчимося про Єгову. Без жертви викупу не можна було б для чоловіка дістати життя вічного; і для тої причини жертва викупу є найголовніша для чоловіка. Однак понад сю науку є ще більша наука відносно царства Божого. Се є найбільша тому, що через царство Боже буде прославлене ім'я і слово Боже, котре покаже всім сотворінням, що Він є єдиний правдивий Бог; що Його слово є правда; і що Він є гідний всякої пошани. Коли ся правда добре усядеться в умі Християнина, тоді Він починає подивляти який чудовий привилей він має, бути свідком Слова і ім'я Бога Єгови і голосити о Його царстві.

¹⁰ Ісус Христос як чоловік був найбільшим сотворінням як яке коли жило на землі. Він й тепер є найбільший зі всіх сотворінь. В ріці Йордані Бог породив Його як своє духове сотворіння і прийняв і признав Його за свого возлюбленого Сина. По сім Бог зробив угоду з Ісусом, що Він зробить Його Головою нової організації, святого Єрусалиму, котрий буде правити світом. Бог обіцяв Ісусу царство і призначив Його на головного Екзекутора в тім царстві, щоб Він міг виповнити Його заміри. Ісус виразно наочав, що Він мусить умерти, щоб міг дати жертву викупу за людство; але понад все інше він робив натиск на велику правду щодо царства Божого. Дальше Він ясно наочав, що через царство Боже предвічний Бог виконає свою волю на землі так як і в небі. Він наочав своїх учеників все молитися, щоб прийшло Його царство. Для тої причини Він робить натиск на ім'я Єгови, що показує, що в тім царстві прославиться ім'я Бога Єгови. Він сказав: „Тим же то молитесь ось як: Отче наш, що на небі! Нехай святиться ім'я твоє. Нехай прийде царство твоє. Нехай буде воля твоя, як в небі, так і на землі.“ — Маттея 6:9,10.

¹¹ В минулих часах ми молилися о царство, маючи на умі благословенства, які кождий мав отримати в тім царстві; але тепер Християнин бачить яснійше. Він бачить що то царство прославить Боже святе ім'я, і тому він радується і свідомо каже: „Нехай святиться Твоє ім'я.“ Протягом цілого часу своєї місії на землі Ісус все пригадував слухачам про правду відносно царства Божого. Для того Його вороги закидали йому зрадництво проти їх власного уряду. Від-

повідуючи на закид, Він сказав, що його місія на землі була нести свідоцтво про то царство. (Йоана 18:36) Отже сим він зробив натиск на факт, що кожний хто буде належити до того царства, мусить перше бути свідком правди і свідкувати про царство. Маючи ці факти на увазі, ми можемо яснійше зрозуміти овочі царства, про котрі згадується в повисше наведеним тексті.

ЧОМУ ІЗРАЇЛЬ УПАВ

¹² Ізраїльський нарід був вибраний і уживаний Єговою щоби зробити образ правдивого царства. Ми говоримо про Ізраїля яко типічний нарід, тому що все, що сталося з ним, було вимірене на користь тих, що будуть належати до царства, і щоби краще зрозуміти ті, що будуть на землі при кінці світа. — 1 Коринтян 10:11.

¹³ Коли Бог вивів Ізраїльтян з Єгипту, Він зробив угоду з ними, котра то угода була потверджена коло Синай. Через Мойсея Він зазначив обітницю угоди для Ізраїльтян. В тій угоді були назначені ось такі слова: „Оце ж, коли будете гласу мого слухати й хранити завіт мій із вами й умову, так будете пай мій в народах, моя ж бо земля вся вселенна, і будете в мене ви царством священним, народом вибраним. Се словеса, що мусиш возглаголати синам Ізраїлевим.” (2 Мойсея 19:5,6) Еслиб Ізраїль був вірний і не був нарушив услівев угоди, Бог був би установив з них царство і був би уживав їх яко свій знаряд або слугу для виконання своїх цілей. Та вони були невірні і не дотримали своєї угоди, і тому стратили сей привилей.

¹⁴ Ісус народився яко Жидовин під услівями угоди через закон. По своїм посвяченню в Йордані і по сім як Він був народжений яко Божий Син, Єгова зробив зним угоду дати йому царство. Еслиб нарід Ізраїльський був вірний до Бога і своєї угоди, він бувби прийняв Ісуса за свого месію, і коли Він представив себе за царя, то Ізраїль бувби прийняв Його і був б взятий в угоду о царство і бувби становив знаряд Єгови в сповненню Його замірів. Та задля їх невірства вони були відкинені і лише мале число з Ізраїля оказали свою вірність і були прийняті Господом. Повідаючи присуд Божий у відкиненню Ізраїля яко нарід, Ісус сказав до провідників: „Віднеметься від вас царство Боже, й дасться народові що робити ме овочі його.” Безсумніву Ісус положив сим правило, що ніхто не буде членом нового народу, котрий буде становити царський дім або царство Боже, хіба що він принесе овочі того царства. А тепер виринає ще одно важне питання: Що треба розуміти під овочами царства?

¹⁵ Коротка відповідь є така: Життя-даюча і підтримуюча вість правди о царстві Божім. Здається, що найлучше тут дати відповідь коротко, а опісля дати докази для полертя тої відповіді.

¹⁶ Через довший час уважалось, що овочі царства згадані в тім тексті були вироблення „особливого характеру” через тих, що становлять царство; що така особа зачинає виробляти характер в часі сплодження, і сим самим приносить овоч; і если то вироблення характеру буде продовжатись аж овоч доспіє, тоді той достиглий характер є забраний до царства. Таке заключення не є поперте писанням, отже є мильне.

ПОЯСНЕННЯ

¹⁷ Природний овоч росте на дереві або на виноградніні. Дерево означає або символічно представляє живе сотворіння. Виноградина означає ту саму річ. Если дерево або виноградина є добрі, тоді вони представляють того, що радується у виконуванню волі Божої. (Пса. 1:2,3) Божий нарід є також уподоблений до зеленої ялиці. (Осії 14:8) Божі святі зачаті і народжені є символічно представлені через дерево праведности. Про сих є написано: „І назвуть їх деревами справедливости, насадом Господнім на його прославу.” (Іса. 61:3. Анг. переклад) Овочі дерева представляють тих, що прославляють Господа. — Псалма 148:9.

¹⁸ Само з себе дерево не може видати овочу. Воно потребує соняшного світла, повітря, землі, води й управи. Бог о все се постарався; отже вдійсности се Сотворитель що родить той овоч. Рівнож жадне сотворіння не може родити овочу само з себе. Без помочи Єгови його овоч цілковито упаде. Відносно сього є написано: „Я посадив, Аполос поливав, Бог же зростав. Тим же то ніщо й той, хто садить, хто поливає, а хто зрощує — Бог. Хто ж садить і хто поливає, сі одно, кожний же прийме нагороду свою по своїм труді.” (1 Коринтян 3:6-8) Се є доказом, що овоч є Божий овоч, а не сотворіння.

¹⁹ Овоч є то життя-підтримуюча матерія дана для користі сотворіння в часі потреби. Се є цілковито неможливо для ніякого сотворіння своїми власними силами, без помочи Божої, випродкувати овоч. Отже овоч царства є Божий овоч, а не чоловічий. Се вже само собою доказує, що овоч царства не може бути „розвинення характеру”; бо ніяка скількість того виробленого характеру не може дати життя-підтримуючої сути для користі чоловіка. Бог єдиний є жерелом, і Він так розпорядив, що життя буде роздаване людям через Його вибраного слугу. (Ісаї 42:1,6; Римлян 6:23) Овоч є наслідок приложених зусиль господара. Єгова є великим господарем, отже Він випродковує овоч для користі людей, що слухають Його і є послушні Йому. Як дерево є знарядом Сотворителя для підтримання овочів, так слуги Божі є Його знарядом для підтримання і роздавання його овочу, що є вість правди.

ДОБРІ І ЗІПСУТІ ДЕРЕВА

²⁰ Священники, Фарисеї і письменники та законники, становили провідників Ізраїльських і котрих можна властиво назвати духовенством того часу. Вони казали, що вони представляють Бога і говорили в Його ім'я. Вони були дуже точні в триманні букви закону, але духа або життя того закону вони понесли. Вони зближувались до Господа своїми устами, та серце їх було далеко від Нього. Вони головню старалися показати людям, що вони були добрі і побожні. Вони ставали на рогах угиці і молилися публічно, щоб люди могли бачити їх як вельми „святі“ вони були. Вони були повні пиhi та великої поваги і прибирали вид побожності. Безсумніву, много людей дивлячись на них говорили між собою: Ось які великі і добрі люди се є!

²¹ На плечи сих проповідників Ізраїля Бог був положив відвічальність навчити людей Його Слова, а головню розказувати їм вість, яку Він посилав їм через своїх пророків. Він предсказав прихід Потужного, котрого Мойсей був типом, і приказав навчати людей про Його прихід, так щоб вони були приготівані прийняти Його. Та провідники не розказували людям своєї правди. Вони головню думали про себе, як вони виглядають в присутності других; про їх добре вибрані слова і про се, як використати людей і збогатити себе. Вони пильно старалися придбати собі нововірівців, щоб мати більше членів в синагозі, котрі мали складати більше грошей на потреби духовенства. Спевністю, Ісус знав від самого початку, що вони були лицемірами і фальшивими учителями; і для того Він перестерігав своїх учеників проти них і проти їх методи. Вже з початку своєї місії Ісус навчав учеників про дорогу, що веде до царства, і між иншими річима Він сказав: „Остерігайтесь лжепророків, що приходять до вас в одежі овечій, а в середині вони вовки хижі. Познаєте їх по овочах їх. Чи збирають виноград з тернини, або фіги з бояків? — Маттея 7:15,16.

²² Бог посадив свою типічну організацію Ізраїля яко добре дерево або виноград; але Ізраїльтяни перетворились в зіпсуте дерево або виноградину, і вість яку вони голосили людям не приносила їм користі а зло. (Еремії 2:21,23) В гармонії з сим Ісус сказав до своїх учеників: „Так усяке добре дерево не родить лихого овочу, ані пусе дерево не родить овочу лихий: Не може добре дерево родити лихого овочу, ані пусе дерево родити овочу доброго. Усяке дерево, що не родить доброго овочу, рубають і кидають в огонь. Оце ж по овочах їх познаєте їх.“ (Маттея 7:17-20) Сі люди можна було пізнати по їх навчанню і по їх службі яку вони виконували людям. Сі з імена представителі Єгови не розказували людям про Його вість відносно Його ласкавої провізії життя для них, але кормили

людей тих, що псувало їх і відвертало від Бога. Для того вони були зіпсутим деревом.

²³ Коли Ісус прийшов і зачав голосити царство, то се була повинність як і привилей провідників, т. є. духовенства Ізраїльського, скоренько піти до людей з тою вісткою доброї новини і сказати людям, що Бог вислав свого возлюбленого Сина, Месію, на землю і що вони повинні прийняти Ісуса яко їх давно обіцяного вибавителя. Але, если би духовенство було зробило так, тоді воно мусіло було змінити своє поступовання і через се булоб стратило особисті користи які вони мали з людей. В той то час вони попалися в руки Сатани і зачали виконувати Його волю; і про се Ісус виразно сказав їм. — Йоана 8:44.

²⁴ Коли Ісус прийшов до них і сказав їм, що вони робили зло, вони гнівались на нього і шукали убити Його. Тоді Ісус пригадав сим людям пророцтво про прихід Месії; що той Месія буде уподоблений углевому каміні в будівлі Божій, і що коли ті, котрим інтереса царства були поручені, себто фарисеї і проводарі в Ізраїлі, відкинуть той Камінь, він станеться Головою царства. Ісус сказав до сих людей: „Задля тої причини, що ви не розказували людям про царство і про Його благословенства які воно принесе їм, а замість того ви говорили їм свої власні самодібні науки, для того царство Боже відбереться від вас; і воно було взяте від них і вони більше не будуть мати участі в нім.

²⁵ Відбиток образу фарисеїв, провідників Ізраїля, знаходиться в нинішнім духовенстві і релігійних людях. Сі називають себе представителями Бога, а в дійсности представляють Диявола. Се можливо й правда, що більшість духовенства нинішнього часу є моральними людьми і „доброго характеру“ як се світ розуміє. Вони поверховно показують на добрих людей. Вони відзначають себе одежою і люблять молитися, щоб їх люди бачили. Вони много говорять про моральні реформи і про безпеку моральних справ їх ближнього. Вони є проводарями реформаційних рухів, таких як прогибіція, Ліга Народів, Мирові конференції, і.т.п. Вони кличуть всіх людей, що хотять чинити добро ближньому, щоби попирали їх у виконувannya того так званого реформаційного руху. Много добрі люди йдуть за сими провідниками, тому що відчують обов'язок се робити.

²⁶ Духовенство навчає свою власну науку замість науки о царстві Божім. Вони не приносять доброго овочу. Противно, вони приносять зіпсутий овоч. Їх організація є зіпсута і вони є зіпсуті, тому що вони ділають під провідництвом Сатани Диявола проти Божої волі. Вони навіть приписують собі здібність приготівити світ як царство Боже для приходу Христа. Можливо, що вони ошуковують себе (несвідомо), і певно,

що вони ошукують много інших людей. Господь знає, що овоч який вони приносять є зіпсутий. Спевністю і Ісус мав се на увазі коли сказав: „Оце ж по овочам їх познаєте їх. Не кожен, хто говорить до мене: Господи, Господи! увійде в царство небесне, а той, хто чинить волю Отця мого, що на небі. Многі казати муть до мене того дня: Господи, Господи, чи не в твоє ж ім'я ми пророкували? й не твоїм ім'ям біси виганяли? й не твоїм ім'ям великі чудеса робили? І промовлю тоді до них: Ніколи я вас не знав; йдіть од мене, ви що чините беззаконня.“ — Маттєя 7:20-23.

Чинитель беззаконня є той, що в беззаконний спосіб хоче виконати якусь роботу в ім'я Господа. Бог ніде не зазначив у своїм законі, щоб той хто буде належати до царства мав виробити собі характер до такого степеня, що сим зробить себе відповідним до царства. Безріжниць як за чемний, чистий, лагідний і побожний хтось може бути, то се не є робота яку Бог заповідав виконувати. Навіть ненароджений з духа святого може посідати і показати сі всі добрі прикмети. З світської точки погляду є много шляхотних людей навіть поза клясою визначних послідувачелів Христа. Та нове сотворіння мусить йти далі чим се. Воно повинно старатися бути добрим і шляхотним, чистим і правдивим; але окрім сього воно мусить віддати себе Господу і принести овочі царства, если воно має бути членом того царства. Принесення овочу не є для його особистого розвою, але для того, щоб могли скористати через пізнання Божих замірів. Слуга той також користує з сього, тому що він є послушний Богу і кормить себе овочом царства.

ІНТЕРЕСА ЦАРСТВА

²⁵ Маленьке число Ізраїльтян радо повірували в Господа Ісуса Христа яко єдиного Сина Божого і охочо віддали себе на його службу. Із сих Ізраїльтян Він вибрав собі близьких учеників. До одинадцятьох, що осталися вірними Ісусу, Він сказав: Мій Отець зробив угоду зі мною о царство і я запрошую вас в ту угоду і зроблю з вами заповіт, щоб ви були спільниками зі мною в царстві, і если ви будете вірні, то ви будете сидіти зі мною на престолі виконуючи задачі які Егова приказав, що мають бути виконані в царстві. — Луки 22:29,30.

²⁶ Нема найменшого сумніву, що ученики котрі осталися в угоді царства, мали принести овочі його. Се значить, що справи царства були поручені ученикам Ісуса і що підчас його несприятливості вони мали доглядати сих справ. Він не вислав їх і не приказав їм виробляти собі „характер“ як сей вираз розуміють многі люди в теперішнім часі. Він приказав їм йти і научати всі народи і хрестити їх (тих, що вірають) в ім'я Отця, і Сина і

св. духа, і научати їх дотримувати річі які Він приказав їм чинити: (Маттєя 28:19,20) Ось таке пояснення Він дав о значінню овочів царства. В п'ятнадцятницю сі ученики зачали виконувати прикази Ісуса, і виконували їх вірно так довго, як вони жили на землі.

³⁰ Ісус посвятився голосити євангелію царства Божого, тому що Бог приказав йому се робити. До своїх учеників Він сказав: „Благовістити мені треба царство Боже; бо на се післаний я.“ (Луки 4:43) Се не було лише хвилеве бажання голосити царство, але се була відвічальність положена на нього через угоду, яку Бог зробив з Ним о царство. Всі його ученики є покликані йти його слідами. (1 Петра 2:21) Отже Ісус вислав своїх учеників робити те саме, що Він робив, і всі, що хотять угодити Богу, мусять робити те ж саме.

³¹ Як здається, то чоловік наслідив слабість бажання оправдати себе перед другими людьми. Се бажання допровадило многих, що вони стали догаджувати людям, щоби лише не втратити своєї поваги між ними. Если хтось лише почув, як другі говорять про нього: „Що за солодкий і прекрасний характер має сей чоловік“, то се аж скоботало б його в ушах. Се не властиве бажання похвали допровадило многих дати більше уваги на свої слова і на свою одежу або на особистий вигляд і на своє поведіння, і на похвальну поборність і солодкість, чим на голошення євангелії царства. Безсумніву, що таке самолюбне бажання допровадило духовенство вбиратися в золоті довгі одежі та широкі шати і в пишні шапки, щоби сим набути собі поваги між людьми. Рівнож то самолюбне бажання допровадило многих посвячених, що вони неначе сказали: „Я мушу вважати на себе як я виглядаю і говорю, щоб усі знали, що я не є звичайний чоловік.“ Сим чином вони мильно порівнювали Господа до себе і до других.

³² В Христі Ісусі не було жадного самолюбства. Многі з посвячених осіб говорили до себе: „Чи не є се моя повинність виробити собі лагідність і чемність і бути побожним в присутності других, щоб люди могли сказати: от се взірцевий чоловік! Чи не є се моя повинність бути уважним, щоб не образити багатерів, політиків та визначних з духовенства? Я представляю Господа і я мушу бути дуже уважний, щоб не образити нікого.“ Ісі думають, що вони мають бути умірковані навіть в проголошенні правди, тому що вони сподіються пошани від людей. Се невластиве бажання само-оправдання допровадило многих людей стриматися від одважного голошення правди про царство Боже.

³³ Нераз зачнеється якийсь рух реформації і всі впливові люди тої околиці пристануть до нього. Многі з посвячених приходять до заключення, що для них є лучше попірати той рух реформа-

ції, інакше люди можуть уважати їх за грішників або поганів. Інші знову не хочуть, щоб їм люди дорікали, отже вважають щоб нічого не сказати протинного. Можна безпечно сказати, що з виїмком одної реформації, всі інші реформатемнені і переведені Сатаною-Дияволом, котрого головна ціль була відвернути людей від маційні рухи в часі Християнської доби, були Бога і від правдивого знаряддя для благословення людства. Один виїмок був: робота церкви представлена через Ілію, що було повернення церкви великих фундаментальних правд Біблії.

³⁴ Хіба що той рух є признаний Господом і є в повній гармонії з заповідями. Його слова, інакше Християнин не може мати нічого спільного з тим рухом. Подібне питання було поставлене Ісусу і ось що Він сказав про се: „Жаде слуга не може двом панам служити: або одного ненавидіти ме, а другого любити ме; або до одного прихилитися а другим гордувати ме. Не можете Богові служити й мамоні. Чули ж се й Фарисеї, що були срібллюбцями, та й насміхались з Него. І рече: Ви оправдуєте себе перед людьми, Бог же знає серця ваші, бо в людей високе, те огидне перед Богом. Закон і пророки до Йоана. З того ж часу царство Боже благовістувється, і кожен силою здобуває його.” — Луки 16:13-16.

³⁵ Тут знову Ісус зробив натиск на важність приносити овочі царства. То дане право Ісусом відноситься і до нинішнього дня. Той, хто старається оправдати себе коштом виконання задачі услівів своєї угоди, є гидотою в очах Божих. Кожному, що є в угоді царства, є приписано доглядати справ царства, і се він мусить робити без компромісу. Він мусить говорити правду навіть тоді, коли сим він наносить наругу на себе. Признання людське і срібло і золото можуть дати тим часове задоволення, вигоду і вплив, але добре ім'я в Господа повинно ся уважати понад усі ці скарби. (Прип. 22:1) Послідователь Христа мусить уважати на свій напярм поступовання, щоб він був правдивий, чистий, справедливий і чесний перед Богом і чоловіком, і тоді без боязни він мусить говорити правду так як се є назначено в Слові Божім. Чинячи се, він знає, що він має признання Боже, бо властиво дбає о справи царства, голосить вість о царстві і сим приносить овочі царства.

³⁶ Від днів апостолів аж до 1875 року правда була затемнена. По сім році зачалась правдива реформація і поступала в перед, котра то робота була представлена через пророка Ілію, і протягом того періоду головні правди були повернені для церкви. Многі почувши правду втікали з диявольської організації і радісно обіймали вість правди. Але навіть багато із тих, що вийшли з Вавилону, вийшли в помарганій одежі.

(Захарія 3:1-3) Много формів і блудів, які прийняло і практикувало духовенство Вавилону, принесли з собою ті, що повиходили. Много із тих, що їм дано привилей проповідувати євангелію царства, клали більшу вагу на вироблення характеру чим на голошення євангелії, і старалися показати себе більше святійшими чим їх браття. Вони занедбали розказувати про Божу благу вість. В той самий час між ними були такі, що відчували свою упавшість і неміч і вповні зрозуміли, як конечно треба воювати проти сих слабостей. Вони відважно воювали проти свого тіла, щоб служити Богу. Вони зрозуміли, що вони не мають нічого совершенного і що їх праведність залежить від Бога і не від них самих. Їх велике бажання було служити Богу і, приподобатись Йому. Для них була перша річ царство Боже і вірне служення Богу. Будучи несамолюбними, вони були навчені про царство і тоді старалися виносити з скарбу свого старе і нове і кормили голодні душі. (Маттея 13:52) Вони старалися як найлучше голосити правду з любови.

³⁷ Ісус у своїм великім пророцтві предсказав сі дві класи, що повстануть в церкві в часі кінця. Одна із тих клас голосила царство, але виглядала його задля самолюбної причини, щоб задоволити свої самолюбні бажання і отримати особисту користь. Вони казали, що вони виробляють „совершенний характер”, та місто сього з між них витворилась класа „злого слуги”, як се її назвав самий Господь. Їх самолюбство допровадило до сього старшого стану. Знов чдени тої другої класи проповідували царство з любови до Бога і до їх братів. Вони пильно старались кормити своїх братів покармом на часі. Самі вони не приготувляли сього покарму ані овочу, але радісно розносили покарм о який постарався Бог. Сі вірні слуги в пророцтві є названі Господом „вірний і мудрий слуга”. Для того Ісус сказав: „Який єсть вірний слуга і розумний, що поставив пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так. Істино глаголю вам: Що поставить його пан над усім добром своїм.” — Маттея 24:45-47.

³⁸ Як „добро” Господне, так і „овочі царства” означують ту саму річ, і належать до Бога. Єгови. Прийшовши до свого храму, Господь Ісус признав „вірного слугу” і передав йому все своє добро, що становить овочі царства, які Бог поручив Йому. Щоб ся класа могла полишити ся дальше вірно, вона мусить приносити овочі царства. В ніякий інший спосіб вона не може бути вірною до її угоди і отримати признання від Господа і в своїм часі увійти в славу царства.

³⁹ Ісус сказав до фарисеїв: „Відніметься од вас царство Боже, й дасть ся народові, що робити ме овочі його.” Сі слова рівняються думці, що

ніхто не ввійде в царство, хто не принесе овочів його. Але чи не сказав Ісус, що Він є виноградиною а ви виттем і що посвячені мусять принести багато овочу на славу Божу? і чи не значить се, що всі послідувачі мусять виробити собі „характер” від часу коли вони є народжені з духа аж покіль їх характер не досягне і вони будуть готові до царства слави?

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

1. Котра головна правда є найважливіша для народу Божого? Для якої особлившої цілі служать головні правди? Які значіння мають імена, якими Бог об'явив себе?
- 2,3. Який афект робить знання про Бога Єгови на життя чоловіка?
- 4-6. Як рух реформації ставить віру Християнина на пробу?
- 7,8. Покажи задачу Християнина (а) щодо свого поведіння; (б) щодо відношення до людських планів, і то без різниці з яким за добрим наміром вони є зроблені.
- 9-11. Покажи і порівняй важність імя і слова Єгови, викупу і царства Божого.
- 12-14. Чому ми говоримо про Ізраїля яко про типічний нарід? Яку обітницю дано Ізраїлі в угоді? Єслиб Ізраїль був вірний, то як Бог бувби сповнив сю обітницю йому?
- 15,16. Поясни коротко, що значить „Овочі царства.”
- 17-19. Поясни значіння символічно „дерево” і „ви-

ноградина”. Як апостол Павло пояснює чинність дерева або виноградини? Отже, як тоді слуги Божі можуть принести овочі царства?

- 20-22. Покажи, що провідники Ізраїля мали повну нагоду знати і виконувати задачу як учителі народів, і як вони мильно надуживали свого уряду.
- 23,24. Яку вість Ісус приніс спм провадарам? Як вони прийняли сю вість і чому? Як вони віднеслися до Ісуса боли Він показав їм їх злочинства? Який наслідок принесло їх відкинення його?
- 25-27. Опиши протиставлення Ізраїльських провідників фарисеїв. Чи всі, що кажуть Господи, Господи, увійдуть в царство, і чому?
- 28,29. З між кого Ісус вибрав собі учеників? Яка нагода була отворена для них? На яких обставинах вони могли бути дальше в угоді царства?
- 30,31. Наведи писання і покажи яку задачу Бог дав Ісусу і його ученикам. До якого поважного блуду doprowadило тих, що відмовилися або відкинули свою відвічальність яко учеників Ісуса Христа?
- 32,33. Опиши обставини серед яких многи посвячені хочуть оправдати себе і роблять компроміс.
- 34,35. Як Християнин може рішати чи він може попірати якийсь план або рух? В який спосіб лише він може виконати задачу своєї угоди? Порівняй важність Божого признання із людським.
- 36,37. Опиши розвій двох клас підчас періоду церкви „Імлі”
- 38,39. Що є „добро Господнє” і „Овочі царства”? Кому вони є поручені? Яка відвічальність йде в парі з ними?

Видання Овочу

«У сьому прославився Отець мій, щоб овочу багато давали ви, й були моїми учениками.» — Йоана 15:8.

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА об'явив свій замір прославити своє слово й імя перед усім творивом, що Він се зробить через свого возлюбленого Сина. Народження Ісуса було оповіщене через пісень слави Бога Єгови, тому що Той, що мав прославити Його імя, народився. Через многи століття добрі ангели в небі приглядались як лихий правив своїми силами, щоб зневажити імя Боже. Коли Ісус народився, Бог в сей видимий спосіб показав силам небесним, що Він вислав сього могутнього Сина, прославити своє імя. Дізнавшись про се, сі ангельські сили співали: „Слава на вишинах Богу, а на землі впокій, між людьми благоволєнне.” — Луки 2:14.

У своїм часі чоловік Ісус зачав виконувати свою угоду. А що Він був вірний і пильний в проголошенню вістки о царстві, для того провадарі Ізраїльські не лише що відкинули Його але шукали погубити Його. Вони старались здушити правду, а що не могли сього зробити, отже убили Господа слави.

В той час, коли Господь висказав повисші слова в тексті, Його місія на землі була вже майже скінчена. Незадовго Він мав відійти від своїх учеників, котрі через більше чим три роки сиділи в Його ногах і вчилися про Божі заміри. Тої самої ночі Він взяв участь в останній вечері, і зараз по сім сповнив Той образ, Установивше спомин своєї смерті, Він розказав своїм ученикам про угоду, яку Бог зробив з ним о царство; і тоді Він запросив сих вірних одинацять учеників увійти в ту угоду з ним, щоб вони були спільниками з Ним в царстві. Вони показали своє бажання так чинити. Тоді прийшла нагода дати їм особливші інструкції, котрі мали бути корисні не лише для одинацятьох учеників, але так само корисні для всіх, що повірять по сім в Господа Ісуса Христа і котрі стануть Його послідувачами.

Таке є властиве установлення тексту і часу коли Господь висказав сі чудові слова, які знаходяться в євангелії Йоана в п'ятнадцяті голіві

і в одинадцятім вірші. Можемо знати, що Його великим бажанням було розказати ученикам, чого треба було їм, щоби сповнити угоду. Вони чули, що Він казав духовенству Ізраїльському, як царство відойметься від них, тому що вони не принесли овочу Його, і тепер Ісус навчав конечність принести овочі того царства, щоби виконали угоду о царство. Отже можна ясно бачити, що „овочі царства” про котрі Він говорив фарисеям, і „овочі” згадані ученикам, які вони мусіли приносити, відносяться до одної і тої самої річи.

⁵ Ісус робив натиск на важність приносу овочів царства в тій ціли, щоби ім'я Єгови було прославлене. Він не розказував їм, що вони мусять робити, щоби прославити себе. Сатана зробив визов імені і слові Єгови, що Бог не може сотворити чоловіка на землі, котрий би міг затримати свою непохитність взглядом Бога. Закінчення того визову в користь Єгови принесло славу і честь Його слову і Його імені. Ісус був поставлений на пробу в сім, і Сатана уживав всякі можливі способи, щоб намовити Ісуса бути невірним своїй угоді з Богом, однак Сатані не вдалось звести Його. Ісус затримав свою непохитність в пробі, і тепер Він був поставлений на останню і рішучу пробу. Прийшла проба і Він радо пішов на смерть, і виграв побіду. Тоді Бог воскресив Ісуса із мертвих і дав Йому ім'я понад усякі імена і приказав всім поклонитись Йому; і поклонитись Йому всяке коліно і всякий язик визнає Його що Він є Христос, на славу Божу. (Фил. 2:7-11) Даючи Йому ім'я понад усякі імена, розуміється ім'я Єгови є виключене. Ісус має найвище ім'я по над усі творя.

⁶ Як же Ісус приніс славу і честь імені Бога Єгови? Очевидно через свою вірність і непохитну службу Богу серед найбільших проб. Своєю вірністю Він доказав, що ім'я і слово Єгови є правдиві і гідні пошани. Для того Єгова дав Йому царство. В той самий спосіб мусять члени Його тіла бути в угоді о царство, і принести честь імені Єгови. Се вони можуть зробити через вірне виконання усьової своєї угоди з Єговою.

⁷ Через многі роки слова Ісуса про виноградину і віття були пояснені менше більше так: Що хто посвятився Богу, той стає віттям виноградини, Христа; що від того часу він мусить розвивати овочі; що з першу він є м'який або чуйний; що тоді він росте в віття і в листя, що представляє його заняття; що пізніше він розвиває пупішок і цвіт а опісля видає твердий й зелений овоч і що той овоч росте аж поки в повні достигне, а коли достигне, тоді готовий до царства і тоді Бог забирає його до царства. Сей розвій загально розуміли яко „вироблення характеру на подобі Ісуса Христа.” — Гл. Вискл.

св. Пс. Том 5 стр. 206; Том 6, стр. 170; В.Б. з 1902 стр. 308-358.

⁸ Словом сказати, заключення було, що хто був у Христі, той самий міг розвинути і видати овоч через вироблення характеру до такої точки, що він був готовий бути членом того славного царства Христа. Спевністю, Господь не розумів, що одиниця через розвивання себе може прийти до такого стану, що Бог потребує її, і тому забере її до неба і зробить її членом царства. Се рівняється думці, що одиниця може піднести себе до так високої точки; що Бог аж потребує її. Такий наслідок не робить ніякого афекту на великий визов проти Божого ім'я і слова, і स्पевністю се не може принести слави Богу Єгові. Таке пояснення не є поперти Писанням. Тут Ісус не говорив про овочі духа. Щоби мати добре вирозуміння, треба перше зробити властиве устанавлення тексту і пізнати окружуючі обставини його. Бачучи ситуацію і устанавлення тексту, і серед яких обставин Ісус говорив ці слова, ми тепер приходимо до розважування над дійсним значінням його.

⁹ В тій самій розмові Ісус сказав до своїх учеників: „Я йду приготувати місце вам; і я знову прийду і прийму вас до себе, щоб де я є, там і ви були.” Безсумніву то місце згадане ним відносилось до організації котру Бог приготував і дав Ісусу, і котрої Ісус є Головою. Се є нова організація, котра стала столицєю Божої універсальної організації, що є святий Єрусалим. Щоби пояснити своїм послідователям чого буде вимагати від них, Ісус ужив виноградину і її віття яко ілюстрацію. Як до тепер було сказано у Вартові Башті і поперто писанням, дерево і виноградина представляють живі сотворіння, і если добрі, то представляють знаряд в Божих руках, вжитий для його цілей.

¹⁰ Він зачав свою проповідь сими словами: „Я правдива виноградина, а Отець мій виноградар.” (Верш 1) Сими словами Він пояснив, що то Єгова посадив виноградину, вибравши Ісуса на позицію великого Священника і головного Екзекутора і Головою царства. Отже виноградина належить до Єгови і Він випродукував овоч. Без Отця Єгови не можна нічого зробити; для того Ісус ділав точно після вказівок Єгови і яко Його знаряд. Ті, що будуть товаришити з Ісусом в Його царстві, є уподоблені до віття правдивої виноградини, котре то віття мусить приносити овочі; і ті, що прикладають старання в послуженстві до Його приказів приносять овочі, котрі Бог признає або відкидає, щоб вони могли лучше виконувати їх угоду. Ся думка є поперта другим вершиком.

¹¹ Далше Ісус розказував ученикам, як вони сталися членами або віттям правдивої виноградини. З Його слів можна бачити, що народжений з духа син Божий не зараз стає віттям прав-

дивої виноградини. Члени великої громади, котрі є народжені синами Божими ніколи не є віттям правдивої виноградини. Ученики Ісуса були Жидами і тому були в угоді з Богом яку Він зробив з тим народом, з Мойсейом на чолі. Тепер Ісус сказав їм правду, що Він був Месією, котрого Мойсей був прообразом і що Бог назначив Його бути Царем і Володарем і що через своє царство Бог доконає свої заміри. Ізраїльтяни повіривши в Господа Ісуса Христа яко Месію, і були перенесені з угоди з Мойсейом під угоду через жертву Христа, і так сталися частю обіцяного насіння.

¹² Його ученики вірували в Ісуса Христа, і так визнавали його, і згодилися йти слідами Його. Для того Він сказав до них: „Вже ви чисті через слово, що я глаголав вам.” (Верш 3) Будучи перенесені з під угоди Мойсея до Христа, Єгова передав сих вірних мужів Ісусу. Ісус об'явив сим вірним мужам імя Єгови, розказавши, їм про його замір, що если вони будуть перебувати в угоді, їм буде дозволено приносити честь Єгові і славити Його імя. Се закінчення є ясно поперте словами Ісуса в Йоана 17:6: „Об'явив я імя Твоє людям, що дав єси мені з світа, Твої були вони, а Ти мені їх дав; і слово Твоє хоронили вони.”

¹³ Та ці ученики не були помазані св. духом аж до отримання св. духа в пятидесятницю. Однак вони були в угоді о царство, і Бог потвердив і признав ту угоду в пятидесятницю через помазання їх св. духом.

¹⁴ Від часу апостолів, і інші члени були приведені до Христа в слідуєчий спосіб: Через вірування в проляту кров Ісуса Христа яко Відкупителя; через повне посвячення чинити волю Божу; через оправдання Єговою і прийняття їх в угоду через жертву; і через народження їх яко синів Божих, або духових сотворінь. Для всіх таких був даний поклик. Де котрі з них відповіли на поклик, але многі не відповідали на поклик, як про се Ісус сказав: „Многo є званих, але мало вибраних.” Сі, що відповідали на поклик і оказалися вірними були вибрані і отримали помазання яко члени тіла Христового. Декотрі отримали помазання нім Господь прийшов до свого храму і занім загальне вилляття святого духа взяло місце в часі приходу Господа до Його храму.

¹⁵ „Христос” значить „помазанник”, і ніхто в дійсности не є в Христі яко віття правдивої виноградини аж поки він не є помазаний. Сі вибрані і помазані мусять бути вірними аж до смерті, если вони хотять бути членами царства слави. До сьoi то класи або громади Ісус промовляв, розказуючи їй приповідь о виноградині, віттях, і овочі. Сі мусіли бути сплоджені і помазані з духа, і показати овочі духа, занім вони могли бути в класі до котрої Ісус промовляв в

пятьнацятій голові Йоана. Се показує, що овочі духа і видання овочів царства, не відносяться до сьoi і тої самої річи.

¹⁶ Ісус (виноградина) і Його члени тіла (віття) є одно, тому що він є Голова, і кермує всякими справами тіла, і ділає після інструкцій своєї голови, господаря Єгови. Члени тіла Його виконують після інструкцій їх Голови і приносять овоч. Сю єдність Він доказує своїми словами: „Пробуйте в мені, і я в вас. Яко ж вітка не може овочу родити від себе, коли не пробувати ме на виноградині, так ані ви, коли в мене не будете пробувати. Я виноградина, ви віття. Хто пробує в мені, а я в йому, той приносить багато овочу; бо без мене не можете робити нічого.” — Верш 4,5.

¹⁷ Се дальше показує, що хто є в тілі Христа і щоб йому перебувати в нім, він мусить приносити овочі царства після приказів Господа. Хтож є в Христі, а занедбує або відмовляється приносити овочі царства, такий є від тятний і знищений. „Коли хто не пробує в мені, буде викинутий геть, як вітка, і всохне, й зберуть їх, та й викинуть в огонь, і згорить.” (Верш 6) Се не значить, що такі підуть назад до великої громади. Будучи в угоді о царство, иншого вибору нема: вони мусять бути вірні, если вони хотять бути у виноградині і остаточно бути в царстві слави. Більшого натиску неможливо зробити на важність приносу овочів царства.

¹⁸ Дійсна ціль в сім приносі овочу не є те, щоб розвинути особу, а щоб принести честь і славу для імени Бога Єгови. Так довго, як хтось перебуває в Христі, а має трудність в принесенню овочів, то він може просити чого йому потрібно в гармонії з Божою волею, і він є запевнений, що всі річи будуть ділати на його добро. „Коли пробувати в мені а слова мої пробувати муть в вас, то чого просити мете, і станеться. У сьому прославив ся Отець мій, щоб овочу багато давали ви, й були моїми учениками.” (Верші 7,8) Се дальше є поперте словами Павла в листі до Римлян 8:28.

¹⁹ Як може хтось з найсолодшим, найкрасшим і побожним характером, як сі слова загально люди розуміють, пренести славу і честь Богу Єгові? Спевністю, що жадне сотворіння, дорісши до совершенности, не може сим прославити Єгову Бога. Сейно то, що сотворіння виконує в послушенстві до Божих приказів приносить честь і славу Богу. Дивлячись назад в історію Християнства, ми можемо знайти чоловіка високих моральних засад у своїм оточенні, котрий був чесний, чистий, поважний, лагідний і ласкавий і пильно старався бути справедливим до свого ближнього, регулярно ходив до церкви принаймі раз на тиждень в неділю, і вважався за взірцевого Християнина і яко такого, що приносив дійсний овоч. Через многі роки він

здається жив властивим життям. Прийшла старість, волос його став білий і спадав на його рамена і надавав йому побожний вид. Лице його приємне й ласкаве, і в такому стані його дні закінчилися. Многі дивлячись на нього, казали: Що за красний характер той чоловік має! Спевністю, що Бог дасть йому високе місце в небеснім царстві, тому що він вже в повні достиг і є готовий бути зірцевий і забраний Богом. Той добрий чоловік можливо ніколи не приніс ніякого овочу царства. Він можливо навіть не був узятий в угоду через жертву; але маючи віру в Бога, він жив як він розумів добрим життям. А, що він не був в угоді царства, тому він не міг принести овочів його. Если принести овоч значить „виробити собі добрий характер“, тоді можемо певно сказати, що той чоловік стрів усі вимоги; але видати овоч не значить „виробляти собі характеру“.

ОВОЧ

²⁰ Що ж значить видати овоч? Тут знову прадуємо, що Єгова є господарем, і овоч є його. Царство є Боже; отже овоч того царства є життя-підтримуюча правда про Бога і його заміри, о котру то правду постарався Єгова. Що правда належить до Єгови, то про се нема найменшого сумніву, бо писано: „Слово твоє — правда.“ (Йоана 17:17) Знати Бога і його заміри через Христа Ісуса значить — життя, і то знання є той овоч царства, що дає життя і підтримує його. Ісус Христос і члени тіла його всі є уподоблені одному дереву або виноградині. Як дерево або виноградина видає овоч котрий коли люди їдять отримують силу, так і Христос і ті, що пробувають в ньому видають овоч царства, ту живу, підтримуючу правду, о котру постарався Єгова і дав для підтримання життя сотворив.

²¹ Слово „давати“ ужите Ісусом відносно овочу не значить продуктувати або зрости овоч, але значить нести, підтримувати, розносити і служити. Слово „родити“ в другій верші п'ятнадцятої глави є то саме слово, що в п'ятій верші „приносити“. Відносячись до овочу, Ісус ужив те саме слово відносно царства: „Царство Боже дасться народові, що робити ме овочі його.“ Безсумніву, Ісус відносився тут до того самого овочу, згаданого ним в п'ятнадцятій главі в Йоана, і тут він знову приложив правило, що хто хоче бути в царстві, той мусить приносити овоч його, і що ніхто не може бути в царстві, хто не приносить ме овочу його.

ЯК ЗРОБИТИ

²² Як може Християнин приносити овочі царства? Писання відповідає: Через послушність до Божих заповідей, т. є. через проповідання євангелії. Всім, що є приведені в тіло Христа, Єгова дає задачу проповідувати євангелію царства. (Ісаї 61:1-3) Вони мусять (1) принести

овоч царства через проповідання тим, що в Сионі і є Божим народом. Сі потребують життя-підтримуючої суті, або овочу царства Божого, і се є привилей як і повинність помазанникові в Христі розносити той овоч іншим. Отже з любови вони служать одні другим. (2) Помазанникам є припоручено розказувати добру новину царства всім покірним, що бажають бути навчені.

²³ Єгова Бог є предвічний Цар. Але кілька людей знає сей факт? Не багато. До своїх помазанників Він каже: „Ви свідки у мене, що я — Бог.“ (Ісаї 43:10,12) Він посилає своїх помазанників давати свідокство про сей факт, і виконання сього приказу є несення овочів царства, через розказування людям які благословеньства прийдуть для них.

²⁴ Многі зробили угоду чинити волю Божу й є народжені Єговою і покликані до царства. Та велика більшість з них понехали поклик або відмовились відповісти на поклик. Вони неначе сказали: „Ми будемо рости солодкі і добрі і будемо сходитися разом і студіювати і роздумувати над Словом Божим, і так ми розвинемо на Христа-подібний характер, а коли достигнемо, Бог забере нас до царства. Вони не відповідають на поклик і не представляють себе яко живу жертву Богу. Лише мале число відповідають на поклик і йде з особливою ревністю синів Господніх, показуючи своє посвячення Єгові.

²⁵ Та час очищення вже настав і час розділення зачався і поступає в перед. Всі добре знають факт, що від 1875 року до 1918 ввесь нарід Божий був разом. В 1918 і 1919 році, з приходом Господа до його храму, всі були поставлені на острі проби. Чому Господь се зробив? Відповідь є, тому що прийшов час очищення дерева, щоби появились вірні і принесли більше овочу. (Верш 2) Зараз по закінченню світової війни, і по приході Господа до його храму, Ісус дав приказ очищенням або ученикам своїм, кажучи: „І проповідувати меться євангелія царства по всій вселенній на свідкування народам; і тоді прийде кінець.“ — Маттея 24:14. *Марк 13: 1*

²⁶ Всі, що були вірні і пильні в послушності до Господніх приказів і доказали свою любов до Бога і Христа, для тих Господь указав свою ще більшу ласку і любов. Сі признані були запрошені увійти в радість Господню, як про се самий Ісус сказав: „Яко ж полюбив мене Отець, і я полюбив вас; пробуйте в любові моїй. Коли заповіді мої хоронити мете, пробуйте мете в любові моїй; я хоронив заповіді Отця мого, й пробую в любові його. Се глаголю, щоб радости мої пробували в вас, і щоб радости ваші сповнились.“ (Верші 9-11) Бог взяв Ісуса і членів його тіла в спілку з ним в його царство. Члени, що живуть на землі, мають певну роботу

до виконання, і для того вони є членами „мудрого і вірного слуги.“ Отже їх робота є приносити овочі царства, через їх дбаннє о справи царства.

ХТО РОБИТЬ СЕ

Ізраїльський нарід упав, тому що не приніс овочів царства. „Християнство“ упало також тому, що не принесло овочів царства, а противно, воно принесло смертельно-зіпсутий овоч сатанської організації. Всі людські заміри є противні Божому царству. Протягом минулих п'ятидесяти років багато згодились чинити волю Божу, але не принісши жадного овочу царства, для того вони спротивились і сталися членами злого слуги. Тож питання заходить котра кляса нині на землі приносить овочі царства?

Є лише єдина організація, котру ми називаємо „Товариство“, що становить частку Божої організації. Сі що є цілковито посвячені Богу і котрі пильно стараються голосити вість Його царства і свідкують про Його славу і діла, такі приносять овочі царства. Кождий член царства мусить голосити євангелію. Більшість з них проповідують веселу новину через розношення вістки о царстві у формі книжок. „Злий слуга“ кляса представляє великого ворога, котрий твердить, що Товариство робить інтерес з книжок для користи чоловіка. Сей закид не лише є фальшивий але є болохульством проти Бога, тому що кидається ганьбу на Бога і на Його роботу. Хто вірує в сей закид, нехай зараз перестане доручувати книжки людям.

²⁹ Если сі книжки є видумкою людською, тоді послідувателі Христа не повинні мати нічого спільного з ними. Если ж сі книжки містять у собі вість царства Божого, тоді ся вість не є людська, а вість Єгови. Се є Божя правда, а книжки становлять овочі царства. Тож если хтось вірить, що се є правда, тоді нехай такий не позволить ворогові зломати його відвагу, щоб Його руки не впали в проповідуванню євангелії. Йдіть вперед і доручуйте вість правди людям, щоб вони знали хто є правдивий і всемогутний Бог. Чим хто більше проповідує євангелію, той більше шанує і прославляє імя Єгови. Безсумніву, що се є значіння слів Ісуса, котрі Він висказав у восьмій верші. Декотрі були широко і енергично заняті в службі від дому до дому, прикладаючи найлучші свої старання, щоби рознести вість царства і розказати про Єгову. Такі приносять овочі не славу Богу. Нема ані одної організації під сонцем, окрім Товариства, щоб була занята в прославленню слова й імя Єгови; і чинячи се, Товариство приносить овочі царства.

³⁰ Бог вибрав і очистив свого вірного останка, щоб він міг приносити багато овочу в Його честь і славу. Сі навчилися мудрости через послушність до Божих приказів і увійшли в радість Господню. Задля їх добра є написано: „Кар

Господніх не відрикайся, мій сину, й не вважай собі за тягар карання його; кого бо любить Господь, того він карає і ласкавий він до того, як отець до сина свого. Блаженний чоловік, що придбав собі мудрість, і чоловік, що вмів добитись до знання. Бо набуток сей ліпший як набуток срібла, і хісна з його більш як з золота. Королі дорогі, та не такі як мудрість, і нічого з того, що ти бажаєш, не зрівняється з нею. В правій руці в неї — життє на світі довге, а в лівій у неї — багатство й слава. Усі шляхи — шляхи приємні, і всі стежки її — задоволення (серця). Вона — деревом життя про тих, хто її здобуває, й щасна доля тих, хто її держиться.“ — Припов. 3:11-18.

³¹ Щасливий помазанник Божий, хто несе вість царства Божого другим, щоб Слово й імя Єгова було знане. Сим чином, і сим єдиним, його сотворіння може тепер на землі шанувати і чтити Його імя.

³² Перед приходом Господа до Його храму, декотрі сини Господні були мильно заняті голошенням царства. По сім як Господь прийшов до свого храму, вірні були приведені в храм і святий дух був виллятий на всіх, безріжниця на їх передшу позицію або пол, і тоді прийшов привилей для всіх проповідувати євангелію. Се пояснює чому таке велике число було на ниві Господній через минулих кілька років, — більше чим коли вперед, і також чому багато, що були в дорозі до царства, відпали. Сі, маючи привилей приносити овочі царства, занедбали його, і тому були зібрані й викинені геть. Господь вилав свого ангела зібрати їх, тому що вони спротивились його методі й робили беззаконня або пішли несправедливим шляхом. — Маттея 13: 41, 42.

³³ Жадний чоловік, котрий посідає духа Господнього не буде так глупий щоби ошукувати себе або дав себе ошукати сим, що він може провадити вільне, неморальне і розпусне життя на тій підставі, що він не потребує виробляти характеру. Кождє сотворіння є характером. Ніяке сотворіння не може виробити собі характеру віддільного або відрубного від себе. Кождє сотворіння або характер повинен старатися всякого часу бути в гармонії з Божою волею. Від самого початку він повинен уважати на напостинання Господнього Слова і вичищувати себе від усякої нечистоти тіла і духа, і бути святим в Господі. Вичистити себе і цілковито посвятити себе Господеві значить бути послухним писанню. Отже тут легко можна бачити, що поступати лише після чеснот думкою, словом і ділом не є досить. Син Божий мусить робити се і більше чим се. Він мусить виконувати свою угоду. Се він може виконати через несення овочів царства іншим. Чим більше ревню і вірно він виконує се, тим більше він приподобается Богу, і тим більше

він шанує Його ім'я. Блаженний той, що має привилей нести овочі царства!

³⁴ Правило яке Ісус установив показує, що ніхто не може бути в царстві, хто не хоче або відмовляється користати з нагодів які приходять до нього, щоб принести овочі царства. Позаяк Господь уложив се правило, то чому Він мавби брати когось в царство, хто не є послухний Його приказам і не виконує їх радісно?

ОВОЧ ДУХА

³⁵ Яка ж тоді є різниця між овочом царства а овочом духа? В листі до Галат в 5:22,23 є написано: „Овоч духа: любов, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, тихість, вдержливість. На таких нема закону.” Завваж, що писання не говорить про овочі, але про „овоч духа”, і що „овоч духа — любов”. Інші річі згадані в сім тексті йдуть в парі з любов'ю. Любов значить несамолюбне піддання Богу в послушенстві до його заповідей. Сі що є народжені і помазані святим духом щоб їм бути вірними, мусять бути совершенні в любові, або так сказати, вони мусять віддати себе цілковито Єгови і попірати Його справу і служити Йому з любови. Святий дух Божий ділає в створінню і виробляє любов в йому, що є овочом духа. Хто несамолюбно служить Богу, той перебуває в радості Господній, і має мир Божий. Він терпить довго, а однак має довіря до Бога і стоїть непохитно; він є ласкавий і показує доброту і велику віру; він є покірний і уміркований, і вживає само-контролі. Однак жадні сі річі не є овочом царства.

³⁶ Життя-підтримуюча правда зі Слова Божого становить овочі царства, котрі дитина Божа мусить приносити і роздавати другим. Отже між овочом духа а овочом царства є велика різниця.

³⁷ Але як же може хтось бути совершенний в любові, що є овочом духа? Спевністю, що не через лінивість відносно робити свідоцтво. Він показує свою любов через виконання заповідей Божих. Від коли Господь прийшов до свого храму від тоді настав день суду; і про сей час і любов є написано: „У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому. Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страх, бо страх має муку, і хто лякається, той не звершений в любові.” (І Йоана 4:17,18) Хто боїться образити сатанську організацію або боїться, що хтось не буде добре думати про нього і для тої причини стримується від одважного голошення вістки о царстві в сім часі, такий не є совершенний в любові. Хто ж любить Господа, той приносить овочі царства.

ОСТАНОК

³⁸ Останок з народу Ізраїльського був вірний

Богу. Се був той останок, що прийшов до пізнання правди підчас служби Ісуса на землі і в пятидесятницю. Той останок Ізраїля був прообразом останка при кінці світа. Коли Ісус Христос прийшов до свого храму на землі, були люди, що зробили угоду чинити волю Божу і многі з них відповіли на поклик того царства. Тіж, що не відповіли на поклик, спевністю, не були прийняті в угоду. Можливо, що декотрі, що відповіли на поклик, сталися невірними. Робота розділювання зачалось з початком суду дому Господнього. Тоді вірних і признаних Ісус поставив в одну клясу і назвав їх „вірний і розумний слуга”. Сим Він поручив все своє добро „Овочі царства”, „Його добро”, „таланти” і „мини”, означають одну річ, і всі означають інтереса царства.

³⁹ Бог поручив Ісусу Христу велику роботу давання свідоцтва про Його Слово і ім'я. Сі що були признані в часі суду і були привидені в угоду о царство і котрі даліше були вірними, сим Господь припоручив задачу давати свідоцтво на землі. Отже про сих говориться як останок, котрі хоронять заповіді Божі і мають свідчення Ісуса Христа. (Одкриття 12:17) Сей останок був помазаний Господом; отже слідуючі слова апостола відносяться до них: „Оце ж як прийняли ви Христа Ісуса Господа, так і ходіть у Ньому, вкоренившись вірою, так як навчилися, достаткуючи в ній з дякуванням.” — Колосся 2:6,7.

⁴⁰ Як останок Ізраїля був об'явлений, так тепер останок духового Ізраїля є об'явлений. Сей останок вийшов або був випроваджений і відділений від менше вірної кляси Єрусалиму, або загальної організації Господа на землі. Про сього то вірного останка, що жие тепер на землі, є написано „І що з Юдиного роду ще зісталось, те пустить знов корінне внизу й появить плід угоди; Бо з Єрусалиму вийде (мов трава) останок, а те, що врятується — із гори Сиону. Ревнування Господа сил се вчинить.” (Ісаї 37:31,32) Закорінені і вгрунтовані в Христі, відділені від світа, сі приносять овочі царства на славу Бога Єгови, і даліше співають в честь імені Його.

КОРОТКИЙ ЗМІСТ

⁴¹ Зсумувавши справу можемо ясно бачити, що зі всіх згодившихся чинити волю Божу, лише останок був признаний і отримав помазання і показав свою вірність до Угоди. Вони є в угіді о царство і вони приносять овочі царства на славу Господню. Се вони роблять овочі через розношення вістки о царстві Божім, котрі потребують тої життя-підтримуючої сути або вістки правди.

⁴² Хто буде пильно виконувати свою угоду аж до кінця, той, після обітниць Божої, буде мати щедрий вхід у віковічне царство. Хто буде даліше вірно дбати о справі царства або овочі

царства, той буде жити в домі Господнім навчати, буде оглядати Його красоту, і буде даліше вчитися і служити ме Богу Єгови і прославляти Його ім'я. З радістю сі будуть бачити цілковите прославлення слова й ім'я Всевишнього.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

1. Покажи чому ангельські сили співали пісню при народженню Ісуса.
- 2-4. Опиши серед яких обставин слова в нашім тексті були висказані. Чому Ісус так вельми бажав навчати своїх учеників?
- 5,6. Навщо Ісус головне робив в сім случасі натиск? Яка є проба на яку кожний Християнин є виставлений? Як лише сю пробу можна успішно стрінути?
- 7,8. Покажи чи колиське пояснення про виноградину і віття було добре.
- 9,10. Що означають слова Ісуса: „Я йду і приготую вам місце.“ Яка була Його ціль говорити проповідь о виноградні і віттях? Поясни Його вступні слова, „Я є правдива виноградина, а мій Отець виноградар.“ Хто є віття?
- 11-13. Опиши як Ісусові ученики сталися віттям в сім виноградні?
- 14,15. Поясни як інші по смерті апостолів ставалися членами тіла. Поясни чому многи є звані, а мало вибраних.
- 16,17. Як лише може хтось перебувати в виноградні? Як сі віття приносять овоч? Як Ісусові сло-

ва від четвертого до шестого вершиків відповідають на питання: Чи може помазаний піти назад до великої громади?

- 18,19. Яка є ціль приношення овочу? Поясни: „Що просити мете, дасться вам.“ Покажи чи вироблення характеру є принос овочу царства.
- 20,21. Що є овочем царства? Поясни слово „давати“, як воно є ужити тут.
- 22,23. Як Християнин може видати овочі царства? Покажи сю гармонію з пророцтва Ісаї 61:1-3 і 43:10,12.
- 24-26. Опиши ostrі проби які прийшли на Господній нарід в 1918 і 1919 році. Опиши наслідки своі проби.
- 27-31. Докажи, що нині існує лише одна класа людей, що приносять овочі царства. Хто є та класа?
- 32-34. Поясни чому протягом минулих кількох років було більше енергічних робітників на полі чим вперед. Опиши також чому многи відпали. В який єдиний спосіб можна виконати угоду і шанувати ім'я Єгови?
- 35-36. Розріжни ясно між овочем царства а овочем духа.
37. Як християнин стає звершений в любові?
- 38-40. Порівняй останок у пернім приході Христа до останка в Його приході до храму при кінці світа. Як останок був об'явлений?
- 41,42. Який привидей чекає тих, що вірно приносять овочі царства?

Тексти на Освідчення

Середа 29-го Жовтня

Яко ж усе до життя і побожности дарована нам Богом силою Його, через познання Покликавшого нас славою честотою, то доложіть до сього усе ваше старання, і подайте у вірі вашій честоту, а є честоті розум.»

2 Петра 1:3,5.

ТОЙ, що є покликаний Богом, мусить більше щось робити чим лише мати віру. Він мусить бути цільним, щоб йому набути згадані апостолом річи, і ся перша річ є честота. То переложене слово „честота“ значить мужність в Христі Ісусі, одвага, рішучість. Християнин, зобов'язавшись йти слідами Ісуса, має сильно стояти по стороні Бога; і так він мусить стояти сильно, відважно рокувати за справедливість і відмоватися приставати в який будь спосіб з Сатаною, або з потрою будь частю Його організації. Він мусить бути непохитним по стороні Єгови аж до кінця. Він мусить робити сі річи.

Середа 5-го Листопада

«Цар же, ввійшовши подивитись на гості, побачив там чоловіка, не одягненого у весільну одягу.» — Маттея 22:11.

КОЛИ Єгова, через свого представителя возлюбленого Сина, свого помазаного Царя, прийшов до свого храму

переглядати запрошених до високого поклоніння, Він знайшов декотрих, що не були в гармонії, і сит Він викнув з храму. Найтяжша лекція навчитися, а бути в гармонії. Богу не може вгодити той, що переступає Його порядок. Добровільно противитися Його назначеному способу значить зрадити Його. Покора значить піддатися Богу і йти Його назначеними стежками. Покора є як раз протиставлення гордості. Спевністю, що хто здохнув з себе весільну одягу або хто її не мав в часі коли Господь прийшов до свого храму, такий не отримає Божого признання і для того не буде мати участі в помазанню святим духом.

Середа 12-го Листопада

«Правда Господа перебуде во віки. Хвалите Господа!» — Псалма 117:2.

БОГ уживав людей яко свій знаряд в різних часах для проголошення правди, але правда все була і все буде належати до Єгови. Біблія є Його Слово правди яко провідник, дане для тих, що шукають Божої справедливости. Шукаючий правди не потребує робити здогаді, ані не мусить від уперати свої заклчення на людський оціні; але маючи писання і знаючи, що воно є Слово Боже і абсолютною правдою, то він може доказати правдивість

кожної науки, предявленої йому. Бог заховав своє написане Слово правди, Біблію, перед всяким старанням знищити її Сатаною і його агентами. Тепер прийшов Божий час пізнати правду, і Сатана нічого не може зробити ані не зробити, щоб стримати голошення Божої вічної правди. Приплив правди буде все підносити ся вище і вище аж наповнить землю, як море водою. Все се вийде на честь і славу Бога Єгови.

Середа 19-го Листопада

«Возвестити славу Господеві, Єрусалиме! Хвали, Сионе, Бога твого! Ставить мир у твоїх границях, насичує тебе плодом пшениці.» — Псалма 147:12,14.

ВІРНІ угоди через жертву і під ризами справедливості живуть в мирі одні з другими. Вони ясно бачуть великі правди відкриті їм з Слова Божого, і ці вірні уважно чувують над справами царства Божого. Разом вони несуть вість Єгови і підносять свої серця і голос гармонійно в співі. Щоби дати їм силу, Єгова наповняє їх покармом, котрий є солодкий неначе пожина з пшениці. Не лише Він дає їм Слово Боже яко поживу, але Він наочно показує їм значіння його, щоби їх поживити і скріпити. Ті що живуть в незгоді і в сварні, кормляться додовою і не розуміють правди і неможуть радуватися дорогоцінностями, які є відкриті в слові Божім для останба.

Середа 26-го Листопада

«І небеса звіщають справедливості його; Бог бо сам суддя.» — Псалма 50:6.

НАПИСАННЯ як і факти показують, що Сатана і його ангели були скинуті з неба, і для того всі, що в небі, голосять про справедливості Єгови, яку Він указав проти Сатани і його сил. Голос з неба каже: „Веселіться небеса, і що домусте в них.“ Тепер справедливий суд Єгови зачався на землі. Той суд зачався від дому Божого: Господь бо буде судити своїх людей.“ Всякий хто визнає імя Боже, є тепер на суді, а іменно: Вірні члени віковичної угоди, або члени царства, члени великої громади, і члени лукавого слуги. Єгова тепер острить свого блискучого меча, і незадовго видляє свій гнів проти всіх своїх ворогів.

Середа 3-го Грудня

«Хвали, Сионе, Бога твого! Він дає сніг, як вовну, як попіл іней розсипав.» — Псалма 147:12,16.

СНІГ є білий і прекрасний для виду, але зимний і неприємний для чуття; вовна є тепла і м'яка і дає вигоду

і спочинок. А іней хотяй є який, за те твердо замерзлий, тому що старий віком, і для того зимний і неприємний. Коли представити правду людям, що мали стісність з релігією через довгий час, то для них правда виглядає з першу дуже зимна і неприємна; але згодом, коли вони почнуть досліджувати правду, то вона стає їм ясна і приємна і тоді ситуація змінється; і той зимний стан зникає, як попіл перед вітром. За се все діти Сіона славятимуть Єгову.

ОСТРІЙ — Середа 10-го Грудня
«Чому бо сам пострадав, спокушуваний бувши, може і тим, що спокушують ся, допомогти.» — Жидів 2:18.

БУТИ спокушуваним значить бути на пробі. Єгова показав свого Сина Ісуса бути Володарем, і тому що дозволив йому царювати, для того випробував його найострішою пробою. Ісус все був вірний своєму Отцю, але тепер Він був помазаний на царя володіти над світом; отже Бог випробував свого Сина через дійсний досвід. Если Ісус долажає свою вірність і послухність Богу в пробах, то сим Він докаже свою гідність посідати велику силу і власть яко Цар світа і гідність посідати божественну натуру і безсмертність. Отже Бог дозволив Сатані спробувати його, і Бог бачив, що всі проби вийшли на його славу і честь.

Середа 17-го Грудня

«Йди ж, народе мій, ввійди в свої хатини; зачини за собою двері, сховайся на часинку, доки гнів перейде.» — Ісай 26:20.

НАПИСАНО є: „Коли анхедії встануть (від 1918 року), тоді люди (члени тіла Христового) ховаються.“ Сей приказ для його святих, щоб вони сховалися в свої хатини, не міг відноситися перед Господнім приходом до його храму. Се буде в день гніву Божого проти його ворогів що Він постарався о місце сховку; і позаяк ми входимо в той великий і страшний день, для того те місце безпеченства мусить бути тепер приготіване. Ті хатинки або місця сховку, є приготівані і знані для тих, що прийняли ризи справедливості від коли Господь прийшов до свого храму. Очевидно, що „частинка“ на котру вони мали сховатися, відноситься до „короткого часу“ у котрім Сатана приготівляється до великої битви Армагедону. Лише ті, що бачуть Божі блискавиці, що світяться від 1918 року, сі лише знають про місце безпеченства і ховаються там.

ЄГОВА є наш найвищий Господь! Як величне імя Твоє по всі землі! Тому що Твоя слава вища небес, Ти з уст дитвори і немовлят вчинив еси хвалу задля ворогів твоїх, щоб зробити безмовним ворога і мстителя. Коли я дивлюсь на небеса, діла рук твоїх, місяць і звади, котрі Ти створив, ... що ж є чоловік що Ти думаєш про нього, або син земський, що Ти його господарем зробив; і хотяй ти зробив його трохи меншим чим ангели за те увінчав еси його славою і честю; дав йому царство над ділами рук твоїх, і всі річи положив еси під ноги його: четверногі і польві звіря, птиці піднебесні і риби в морі, і все що плаває в глибині. Єгова наш Господь! Як величне імя твоє по всій землі!